

Knjiga proroka Joela i laodicejska Crkva adventista sedmoga dana - broj četrdeset i tri

Jeff Pippenger

2026-02-09

Broj četrdeset i tri

Simbol osamdesetorice ljudskih svećenika združenih s božanskim Velikim svećenikom jest broj „81“, gdje u knjizi Rani spisi nalazimo Millerov san. U Otkrivenju „81“ nalazimo da, kada se ukloni posve posljednji pečat, nastaje tišina na nebu za pola sata. Habakuk 2,20 kaže da sva zemlja treba šutjeti kada je Gospodin u svome svetom hramu.

I kad je otvorio sedmi pečat, nastade tišina na nebu oko pola sata. Otkrivenje 8,1.

Uklanjanje sedmoga pečata zbiva se u trideset dana, jer je to završni pečat. Dana 31. prosinca 2023. Ezekielove kosti započele su proces uskrsnuća. Krist je zatim počeo poučavati četrdeset dana. Taj je datum označio svršetak 1.260 dana od razočaranja 18. srpnja 2020., a Ivan nas u jedanaestom poglavlju Otkrivenja obavještava da trebamo izmjeriti hram, ali izostaviti predvorje. Predvorje završava na kraju raspršenja, jer nas Ivan obavještava da je 1.260 dano poganima koji su predvorje. Pri mjerenju tu povijest valja izostaviti.

Kad se Miller probudi i ugleda čovjeka s metlom za prašinu, soba je prazna, i dok podiže svoj glas, Miller je još uvijek u pustinji. Od povijesti uskrsnuća pa sve do neposredno prije nedjeljnoga zakona, Krist podiže hram sto četrdeset i četiri tisuće, kao što je činio tijekom četrdeset i šest godina od 1798. do 1844.

Kada On počne poučavati, djeluje u svome hramu, osobito tijekom trideset dana. Tada anđeli šute trideset minuta, dok On poučava svoje svećenike od tristo mileritskih propovjednika, ili svoju vojsku od Gideonovih tristo, ili dok objavljuje tristo karata iz 1843.; i sve to čini tijekom trideset dana od završetka beskvasnih kruhova do poruke truba. On mete pod Millerove sobe, ali to je Njegov pod, stoga je Millerova soba Njegov hram. On dovršava djelo brisanja ili grijeha ili imena onih koji su bili pozvani kao kandidati da budu među sto četrdeset i četiri tisuće.

Poruka trube koja dolazi pet dana prije uzašašća i deset dana prije suda jest lakmusov test. Ono što se događa tijekom trideset minuta dok je na nebu tišina, ili tijekom trideset dana Kristova poučavanja svećenikâ, već je proizvelo dvije skupine kada je pečat utisnut tijekom triju koraka trube, uzašašća i suda. To je jednostavno uočiti.

Ako dođeš do točke kada trebaš oglasiti poruku trube, a odbiješ oglasiti tu poruku — padaš.

Tri koraka „truba, uzašašće i sud“ predstavljaju jedan putokaz u tri koraka, kao što je na početku povijesti jedan putokaz bio prikazan „smrću, ukopom i uskrsnućem“. Trostupanjski ispit na kraju jest lakmusov test koji pet dana prethodi pentekostalnom nedjeljnom zakonu.

Pet dana nakon uskrsnuća dolazi kraj blagdana beskrasnih kruhova, i taj sveti sabor označava prvi i temeljni ispit 2024. godine. Hoćete li jesti Kruh s Neba ili kruh ljudskog rasuđivanja? Taj je ispit došao 2024. godine, a bio je predložen temeljnim buntovništvom Adama i Eve, Nimroda, Arona, Jeroboama, Koreja i njegovih pobunjenika, protestanata iz mileritske povijesti, alfa-pobunom Johna Harveyja Kellogga, pobunom iz 1888. i, naravno, pobunom 11. rujna. Temeljna Kainova pobuna prenosi pitanje ljubomore protiv svojega brata, duž čitavog niza temeljnih pobuna.

Svi primjeri temeljne pobune jesu pobuna protiv Boga, ali neki, kao što su pobunjenici iz 1888. i pobunjenici Korahovi, uključuju činjenicu da je izabrani vjesnik dio kušnje. Odbacivanje Millerova utvrđenja da je Rim onaj koji uspostavlja viđenje u Danielu 11:14 odbacivanje je i poruke i vjesnika. Ta je kušnja temeljna, jer ne samo da je otac Miller prepoznao razbojnika iz četrnaestoga retka kao Rim, nego i Millerov sin.

Pet dana nakon uskrsnuća 31. prosinca 2023., Millerovu pripremnu službu poučavanja preuzeo je Onaj koji je došao nakon Ivana. Tijekom trideset dana Kristu je bilo dano da bogoslužnicima u hramu pruža posebnu pouku „licem u lice“. Ta je priprema trebala pripremiti svećeništvo od 80, da objavi poruku upozorenja blagdana truba.

Ta priprava od trideset dana sastoji se od temeljnoga prvog ispita na početku i drugoga hramskog ispita na svršetku. Drugi hramski ispit dovršen je prije nego što zatrube trube, te je stoga taj pojedinost prikazana u Millerovu snu kada je Krist bacio dragulje u kovčez. Tek nakon što to učini, poziva Millera da „dođe i vidi“. Od upozorenja trubom pa do užasa na sud, stieg se podiže unaprijed, prije nedjeljnoga zakona. Svi su dragulji u hramu prije nego što je Miller pozvan da „dođe i vidi“, a kada su dva svjedoka uzdignuta na oblacima, tada ih njihovi neprijatelji gledaju.

Njihovo predviđanje napada iz islama, koje je podbacilo 2020. godine, treba se ponoviti nakon što bude ispravljeno, kao što je bio slučaj s pravim Ponoćnim poklikom Snowa. Miller je imao razumijevanje koje je poistovjećivao s Ponoćnim poklikom, ali Samuel Snow ispravio je Millerovu poruku Ponoćnog poklika, i iz toga se razloga Snowova poruka Ponoćnog poklika u mileritskoj povijesti naziva „pravom“ porukom Ponoćnog poklika. Poruka Ponoćnog poklika poruka je koja je bila ispravljena i osnažena tim ispravkom.

„Razočarani su iz Svetoga pisma uvidjeli da se nalaze u vremenu odgađanja te da moraju strpljivo čekati ispunjenje viđenja. Isti dokazi koji su ih naveli da očekuju svoga Gospodina 1843. godine, naveli su ih da Ga očekuju i 1844. godine.” Early Writings, 247.

Fenomen se dogodio na kraju razdoblja od 1840. do 1844., a dogodio se i na početku. Josiah Litch predvidio je ispunjenje islama 1840. godine. Svoje je predviđanje unio u javni zapis 1838., a zatim ga ispravio deset dana prije 11. kolovoza 1840. Ispunjenje ispravljenoga predviđanja osnažilo je poruku prvoga anđela. Druga je poruka bila osnažena ispravljenom porukom Ponoćnog vapaja. Dva svjedoka iz jedne povijesti, od kojih je jedan svjedok alfa, a drugi svjedok omega. Zajedno oni prepoznaju osnaženje poruke utemeljene na ispravku prethodne poruke.

Alfa označava proročanstvo o islamu, a omega označava proročanstvo o zatvorenim vratima. Redak za retkom, islam 1840. i zatvorena vrata 1844. označuju islam i zatvorena vrata kao poruku

Ponoćnoga pokliča. Na početku poruke islam je odriješen, kao pri Kristovu trijumfalnom ulasku. U toj se točki vrata zatvaraju u prisposobi o deset djevice, kao što se vrata zatvaraju nad sudom domu Božjemu. Na završetku poruke islam ponovno udara dok se vrata zatvaraju nad Sjedinjenim Državama.

Važno je uvidjeti da crta koju oblikuje Levitski zakonik dvadeset i tri prepoznaje tri koraka Pashe na početku i tri koraka svećenika na kraju. Svećenici su podignuti kao prinos pri nedjeljnom zakonu, ali su očišćeni prije toga događaja. Kada su podignuti, oni su stijeg, a kada je Krist bio podignut u tri koraka na početku crte, privukao je sav svijet k sebi. Podizanje sto četrdeset i četiri tisuće završetak je crte koja je započela Kristovim podizanjem. I na početku i na svršetku prepoznaje se jedan orijentir od tri koraka.

Tri koraka na početku, nakon kojih slijedi pet dana, i tri koraka na završetku, nakon kojih slijedi pet dana. Od toga trenutka nadalje, izvješće govori o velikom mnoštvu, jer je svećenstvo uspostavljeno kao stijeg sto četrdeset i četiri tisuće. Sedam dana Blagdana sjenica razdoblje je za neznabošce. Ako izostavimo vrijeme neznabožaca koje započinje nedjeljnim zakonom i izostavimo tri i pol dana koja su završila 2023., imamo hram sto četrdeset i četiri tisuće, prikazan unutar pedeset dana pentekostnog razdoblja od 31. prosinca 2023. do uskoro nadolazećega nedjeljnog zakona.

Pet dana od uskrsnuća za djevice, trideset dana koji slijede za svećenike. Zatim pet dana trubljske poruke od djevice, završavajući njihovim uzašašćem kada se navrší četrdeset dana, nakon čega slijedi pet dana do suda, a potom pet dana do nedjeljnoga zakona. Kao simbol djevice, broj „5” iznosi korake stotinu četrdeset i četiri tisuće, koji su djevice i koji su također svećenici.

Tijekom trideset dana poučavanja uklanja se posljednji, sedmi pečat, i upravo u tom razdoblju Miller vidi kako se dragulji obnavljaju. „Dođi i vidi” simbol je utemeljen na prva četiri pečata, pa je, kada je otvoren sedmi pečat, Milleru bilo rečeno: „Dođi i vidi”, ali svi anđeli na nebu samo promatraju u tišini. Millerov san prepoznaje pečačenje dragulja, koji su sto četrdeset i četiri tisuće, a istodobno prepoznaje i dragulje koji su poruka Ponoćnoga poklika. Ta poruka prenosi silu djevicama koja ostvaruje pečačenje, a čovjek s četkom za prljavštinu prepoznaje Onoga koji upravlja i glasnicima i porukom.

2024. predstavlja temeljnu kušnju, a sada je u 2026. stigla kušnja hrama. Sada se nalazimo u tridesetodnevnom razdoblju u kojem Krist poučava, a ne prepoznati tu činjenicu kobno je.

Prepoznavanje poruke i glasnika bilo je sastavni dio temeljnoga ispita, prikazanoga time što Rim uspostavlja viđenje, i sastavni je dio priče o Iliji i Ahabu.

I u trideset i osmoj godini Ase, kralja Judina, poče Ahab, sin Omrijeva, kraljevati nad Izraelom; i Ahab, sin Omrijeva, kraljevaše nad Izraelom u Samariji dvadeset i dvije godine. I Ahab, sin Omrijeva, činio je zlo pred Gospodinom više od svih koji bijahu prije njega. I dogodi se, kao da mu je bilo malo hoditi u grijesima Jeroboama, sina Nabatova, da uze za ženu Jezabelu, kćer Etbaala, kralja Sidonaca, te ode i služi Baalu i klanja mu se. I podiže žrtvenik Baalu u domu Baalovu, koji bijaše sagradio u Samariji. I Ahab načini gaj; i Ahab činjaše više da razgnjevi

Gospodina, Boga Izraelova, nego svi kraljevi Izraelovi koji bijahu prije njega. U njegovo vrijeme Hiel Beteljac sazida Jerihon: na Abiramu, svome prvencu, položi njegove temelje, a na svome najmlađem sinu Segubu postavi njegova vrata, prema riječi Gospodnjoj koju bijaše izrekao po Jošui, sinu Nunovu. I Ilija Tišbijac, koji bijaše od stanovnika Gileada, reče Ahabu: Živ bio Gospodin, Bog Izraelov, pred kojim stojim, ovih godina neće biti ni rose ni kiše, osim po mojoj riječi. 1 Kraljevima 16:29–17:1.

Brojevi povezani s Ahabom pridonose kontekstu odlomka. „Trideset osam“ predstavlja „ustajanje“. Izraelu je bilo zapovjedbno da „ustane“ i uđe u Obećanu zemlju u trideset i osmoj godini.

Sada ustanite, rekoh, i prijedite preko potoka Zereda. I prijedosmo preko potoka Zereda. A vrijeme koje smo proveli od Kadeš-Barnee dok ne prijedosmo preko potoka Zereda bilo je trideset i osam godina, dok sav naraštaj ratnika ne izumrije između tabora, kao što im se Gospod zakleo. Ponovljeni zakon 2,13.14.

Isus je izliječio uzetoga čovjeka koji je imao trideset i osam godina kada mu je rekao: „Ustani.”

I ondje bijaše neki čovjek koji je bolovao trideset i osam godina. Kad ga Isus vidje gdje leži i dozna da je već dugo u tome stanju, reče mu: Hoćeš li ozdraviti? Bolesnik mu odgovori: Gospodine, nemam nikoga da me spusti u ribnjak kad se voda uzburka; nego dok ja dođem, drugi siđe prije mene. Isus mu reče: Ustani, uzmi svoju postelju i hodaj. I odmah čovjek ozdravi, uze svoju postelju i pođe; a toga dana bijaše subota. Ivan 5,5–9.

Josiah Litch iznio je predviđanje 1838. godine, koje je dotjerao 1840. godine. Trideset i osma godina na koju se Mojsije poziva u Ponovljenom zakonu bila je također i četrdeseta godina. Dvostupanjski proces Josiaha Litcha bio je usporedan s dvostupanjskim preporodom njegova imenjaka, kralja Jošije. Brojevi 38 i 40, u međusobnom odnosu, predstavljaju uzdizanje, što se događa dvojici svjedoka kada budu uzneseni u oblake.

Kod Litcha je uzdizanje bilo ostvareno porukom islama drugoga jaoja. Uzdizanje koje je obilježeno Kristovim uzašašćem dolazi nakon trubljenja poruke islama. Ta prva dva koraka putokaza — trube, uzašašća i suda — bili su predloženi Litchom, čija su dva koraka bila predložena dvokoračnim probuđenjem i reformom kralja Jošije. U Ponovljenom zakonu zapovijed je glasila da se ustane i pođe u Obećanu zemlju, a uzdizanje stijega pri nedjeljnom zakonu jest isto to obećanje.

Ahab je vladao dvadeset i dvije godine; stoga on vlada tijekom razdoblja kada je božanstvo sjedinjeno s čovječtvom, a to je razdoblje od trideset dana koje prethodi poruci trube. Ahab je Trump, koji će u vrlo skoroj budućnosti stupiti u brak s Jezabelom. U razdoblju Trumpa jedino Ilija ima poruku o kiši. Ta je činjenica temeljna, jer je pokret sto četrdeset i četiri tisuće pokret metodologije „red na redak“; a ta se metodologija temelji na temeljnoj istini da je reformski pokret sto četrdeset i četiri tisuće bio predložen svakim reformskim pokretom svete povijesti. U svakom od tih pokreta vođe su bile dio procesa kušnje. Svaki put.

Ahab je sedmi kralj od Jeroboama, i više smo puta pokazali kako je Ahab stanje tijekom krize nedjeljnoga zakona. Pokazali smo kako je laodicejska Crkva adventista sedmoga dana ponovno

sagradila Jerihon 1863. godine, što je Whiteove stajalo njihovih najstarijega i najmlađega sina, te je predstavljalo tip Jerihona u vrijeme nedjeljnoga zakona. Godina 1863. predodređuje nedjeljni zakon.

Odlomak je pun simbolike koja to razdoblje identificira kao pečačenje sto četrdeset i četiri tisuće, a u tom vremenskom razdoblju odbaciti Millerovo razumijevanje istine koja je bila postavljena na Habakukovu kartu iz 1843. predstavlja temeljnu pobunu, koja uključuje zanemarivanje Božjega izabranog glasnika pod istom izlikom kao i Korahovi pobunjenici i pobunjenici iz 1888., koji su tvrdili da je sav zbor svet.

Sada se nalazimo u kušnji hrama, kada su prozori nebeski otvoreni zajedno s razdobnom vratnicom. Razdobna vrata označavaju prijelaz za svećenike iz Laodiceje k svećenicima Filadelfije. Ona označuju razdvajanje krivotvorenih i pravih dragulja iz Millerova sna. Prozori prepoznaju prokletstvo ili blagoslov. Malahija tri postavlja kušnju na povratku. Millerov san naglašava obnovu i svećeništva i poruke. Otkrivenje devetnaest prepoznaje vojsku Gospodnju koja se podiže kada se ispuni predviđanje trubne poruke islama.

Ispit koji prethodi lakmus-ispitu trubne poruke jest drugi, i to je ispit hrama. Millerov san proizvodi udvostručenje, koje je uvijek povezano s drugim ispitom, jer Millerov san koristi dragulje i kao poruke i kao glasnike. Ispit hrama uključuje primjenu metodologije redak na redak pozne kiše. On zahtijeva da svećenici vide hram u različitim proročkim linijama kako bi uskladili poruke. Veći kovčeg čovjeka s četkom za prašinu jest hram sto četrdeset i četiri tisuće, a Malahijino spremište isto je to. Središte hramskoga pokućstva jest kovčeg saveza, u koji zaklanjajući kerubini neprestano gledaju, naglašavajući tako žarište svih svetih bića. Sveti u ovoj povijesti trebaju gledati prema hramu i upraviti pogled u kovčeg.

Hram sto četrdeset i četiri tisuće predmet je Levitskog zakonika dvadeset i tri te predstavlja povijesnu liniju koja se ispunila u Kristovo vrijeme onim što sestra White naziva „pentekostnim razdobljem“. Od uskrsnuća do Pedesetnice, ili od 31. prosinca 2023. do nedjeljnog zakona, proročka linija Levitskog zakonika dvadeset i tri predstavlja hram sto četrdeset i četiri tisuće. Ta povijest započinje oznakom od tri koraka, nakon koje slijedi pet dana, i završava oznakom od tri koraka, nakon koje slijedi pet dana. U sredini alfa i omega povijesti nalazi se trideset dana pečačenja svećenika. Ta cjelokupna linija započinje subotom sedmoga dana i završava subotom sedme godine. Na toj razini hram sto četrdeset i četiri tisuće jest korablja koja će prenijeti 8 duša na novu zemlju, a također je i Kovčeg saveza nad kojim stoje u sjeni dva anđela, kao što i dvije subote zasjenjuju hram svećeništva sto četrdeset i četiri tisuće, prikazan pentekostnim razdobljem.

Levitski zakonik dvadeset i treće poglavlje govori o svećeništvu sto četrdeset i četiri tisuće tijekom završne objave pentekostnog razdoblja koje je započelo Kristovim uskrsnućem i nastavilo se sve do pedeset dana kasnije, na Dan Pedesetnice. Pentekostno razdoblje uspostavlja se kada se prva dvadeset i dva retka Levitskog zakonika dvadeset i trećeg poglavlja usklade s posljednja dvadeset i dva retka. San Williama Millera prepoznaje da su dragulji Božje riječi i poruka i glasnici.

„Imala sam dragocjene prilike steći iskustvo. Imala sam iskustvo u porukama prvoga, drugoga i trećega anđela. Anđeli su prikazani kako lete posred neba, objavljujući svijetu poruku

upozorenja, koja se izravno odnosi na narod koji živi u posljednjim danima povijesti ove zemlje. Nitko ne čuje glas tih anđela, jer su oni simbol koji predstavlja Božji narod koji djeluje u skladu s nebeskim svemirom. Muškarci i žene, prosvijetljeni Duhom Božjim i posvećeni po istini, objavljuju te tri poruke svojim redom.” Life Sketches, 429.

Anđeli su simboli Božjega naroda koji objavljuje poruku predstavljenu tim anđelom.

„Vrijeme je kratko. Poruke prvoga, drugoga i trećega anđela poruke su koje treba navijestiti svijetu. Mi ne čujemo doslovno glas trojice anđela, nego ti anđeli u Otkrivenju predstavljaju narod koji će biti na zemlji i objaviti te poruke.”

„Ivan je vidio ‘drugoga anđela kako silazi s neba, imajući veliku vlast; i sva se zemlja prosvijetlila od njegove slave.’ Otkrivenje 18,1. To je djelo glas Božjega naroda koji svijetu objavljuje poruku upozorenja.“ The 1888 Materials, 926.

Anđeli predstavljaju ljude koji objavljuju poruke što ih anđeli predstavljaju. William Miller proročki je prikazan u mnoštvu primjena. Jedna od tih primjena jest da je Miller prikazan prvim i posljednjim vremenskim proročanstvima koja je bio vođen objavljivati. Sedam vremena, odnosno 2.520 godina, koja su završila 1798., bila su Millerovo alfa-otkriće, a čišćenje Svetišta na kraju 2.300 večeri i jutara, 22. listopada 1844., bilo je Millerovo omega-otkriće. Milleritska povijest prikazana je od 1798. do 1844., i premda je to bila povijest prvoga i drugoga anđela, naziva se imenom glasnika te povijesti. Milleritska povijest pokazuje da je Miller bio „glas” koji je objavljivao poruku prvoga i drugoga anđela, a prvi je anđeo navijestio početak suda 22. listopada 1844., i prvi je anđeo došao u vrijeme svršetka 1798., na završetku „sedam vremena” raspršenja kraljevstva Izraelova. Miller je simbol i proročanstva od 2.520 godina i proročanstva od 2.300 godina.

Prva oznaka puta iz 1798. objavila je da će sud započeti kada se navrši 2.300 godina, 22. listopada 1844. Tada je Gospodin otvorio svjetlo o suboti sedmoga dana, i Njegova je namjera bila dovršiti djelo, stoga je 1856. pokušao otvoriti daljnje svjetlo o sedam vremena, ali umjesto vjere očitovala se pobuna. Sedam vremena je alfa mileritske povijesti, a 2.300 je omega.

Sedam vremena predstavlja subota sedme godine, a 2.300 predstavlja subota sedmoga dana. Milleritska povijest predstavljena je godinama 1798. i 1844.; 1798. predstavlja sedam vremena, a 1844. predstavlja 2.300 godina. Te dvije subote čine graničnike povijesti prikazane u Levitskom zakoniku dvadeset trećem poglavlju. Te dvije subote predstavljaju dvije poruke, koje tvore jednu poruku. Te dvije poruke predstavljaju milerite, jer ljudi koji objavljuju poruke predstavljaju anđele koji simboliziraju poruku. Godine 1798. došao je prvi anđeo, a 1844. došao je treći anđeo.

Levitski zakonik dvadeset i treće poglavlje ima sedam blagdana i sedam svetih saziva, premda svaki blagdan nije sveti saziv i obratno. Svi blagdani padaju između prvoga i posljednjega svetog saziva, a to su sedmodnevna subota na početku i sedmogodišnja subota na kraju. Povijest blagdana omeđena je dvjema subotama koje predstavljaju Williama Millera i milerite.

Kada se prvih dvadeset i dva retka i posljednja dvadeset i dva retka spoje u Levitskom zakoniku dvadeset i tri, prepoznaje se pentekostno razdoblje. Ustroj koji se uspostavlja spajanjem tih redaka

u potpunosti je božanski. Pentekostno razdoblje toga ustroja jasno prikazuje tri koraka trojice anđela. Ono nosi pečat „Istine“. Ono nosi pečat Alfe i Omege. Ono nosi pečat Palmonija. Ono vodi proučavatelja do samoga srca Svetinje nad svetinjama. Ono prepoznaje hram sto četrdeset i četiri tisuće. Ono se proteže sve do obnovljene zemlje.

Ova istina iz Levitskog zakonika dvadeset i trećeg poglavlja sada se otpećuje u vezi s hramskim ispitom koji prethodi lakmusnom i trećem ispitu. Treći anđeo došao je 1844., zatim ponovno 11. rujna, a potom opet 2023. godine. Kada je treći anđeo došao 1844., vjerni su vjerom trebali slijediti Krista u Svetinju nad svetinjama. Levitski zakonik dvadeset i treće poglavlje put je u Svetinju nad svetinjama i predstavlja jedan element hramskog ispita. Ivanu je rečeno da izmjeri hram, a također i štovatelje u njemu.

Millerov kovčeg jest hram, a dragulji su štovatelji u njemu. Malahijino spremište jest hram, a desetine su štovatelji u njemu. Pedesetničko razdoblje, kako je prikazano u primjeni retka na redak Levitskog zakonika dvadeset i tri, predstavlja hram sto četrdeset i četiri tisuće. Još izravnije, ono prikazuje Kovčeg saveza, s kerubinima zaklona koji gledaju na Deset zapovijedi, Aronov procvali štap i zlatni vrč mane.

Zakrilni kerubi jesu anđeli, a anđeli predstavljaju poruku i glasnika. Poruka koja je alfa-poruka Levitskoga zakonika dvadeset i trećega poglavlja jest subota sedmoga dana, a omega-poruka jest subota sedme godine. Oboje su poruke, a ujedno su i alfa i omega poruke Williama Millera i milerita, s ispunjenjem „sedam vremena“ 1798. godine, kao simbolom subote sedme godine, te 1844. godine, kada je Bog poveo svoj narod u Svetinju nad svetinjama, gdje su otkrili subotu sedmoga dana. Te dvije subote prvi su i posljednji sveti sazivi u Levitskom zakoniku dvadeset i trećem poglavlju, a pentekostno je razdoblje smješteno između njih obiju, baš kao što je Kovčeg bio smješten između dvaju zakrilnih keruba.

Hram se ima izmjeriti, a to uključuje izostavljanje predvorja koje je dano neznabošcima. Kod suda nad nedjeljnim zakonom završava sud za dom Božji, a počinje sud nad neznabošcima. Vremena neznabožaca završila su 1798. godine, na kraju 1.260 godina, i na kraju tri i pol dana (simbol 1.260), Ivan je trebao izostaviti predvorje.

I dade mi se trska slična štapu; i anđeo stajao govoreći: Ustani i izmjeri hram Božji, i žrtvenik, i one koji se u njemu klanjaju. Ali vanjsko dvorište hrama izostavi i ne mjeri ga, jer je dano poganima; i oni će gaziti sveti grad četrdeset i dva mjeseca. Otkrivenje 11:1, 2.

Predvorje je trebalo biti izostavljeno, jer je bilo dano poganima, koji su ga gazili pod nogama tri i pol dana, odnosno četrdeset i dva mjeseca.

I past će od oštrice mača i bit će odvedeni u sužanjstvo među sve narode; i Jeruzalem će gaziti pogani dok se ne navrše vremena pogana. Luka 21,24.

Vremena neznabožaca ispunila su se 1798. godine, kada je knjiga proroka Daniela bila otpećena.

„U hramu u Jeruzalemu nizak je zid odvajao vanjsko predvorje od svih ostalih dijelova svetoga zdanja. Na tome su zidu bili natpisi na različitim jezicima, koji su objavljivali da nitko osim

Židova ne smije prijeći tu granicu. Da se neki neznabožac usudio ući u unutarnji prostor, oskvrnuo bi hram i platio bi kaznu vlastitim životom. Ali Isus, Začetnik hrama i njegove službe, privlačio je neznabošce k sebi sponom ljudske sućuti, dok im je Njegova božanska milost donosila spasenje koje su Židovi odbacili.” The Desire of Ages, 194.

31. prosinca 2023. završilo je tri i pol proročka dana od razočaranja 18. srpnja 2020. Te tri i pol godine označavaju da će tada proročanska poruka biti otpečaćena te da se ispunilo vrijeme pogana i da se odstupilo od mjerenja hrama i onih koji se u njemu klanjaju. Kod nedjeljnoga zakona, koji je u pentekostalnom razdoblju bio Dan Pedesetnice, sud prelazi na pogane. Kada odstupimo od vremena pogana pri mjerenju hrama od sto četrdeset i četiri tisuće, nalazimo da je razdoblje od 31. prosinca 2023. do nedjeljnoga zakona hram.

Svjedočanstvo hrama jest da se on podiže u dva koraka: najprije temelj, a zatim se hram prepoznaje kao dovršen kada kamen temeljac koji je bio odbačen, na čudesan način postane zaglavni ugaoni kamen. Temelj je bio položen kada je drevni Izrael izišao iz Babilona u povijesti prvoga dekreta, a hram je bio dovršen u povijesti drugoga dekreta, ali prije trećega dekreta. Temeljna kušnja dogodila se 2024. godine, a mi smo sada u kušnji hrama. Ta kušnja hrama završava pri trećoj i lakmus-kušnji, a kušnja hrama zahtijeva da Božji narod izmjeri hram.

Hram u Levitskom zakoniku dvadeset i trećem poglavlju podignut je od 31. prosinca 2023. pa sve do nedjeljnog zakona, a unutar te proročke povijesti prikazana su tri ispita koja se uvijek pojavljuju kada se neko proroštvo otpečati. Posljednji od ta tri jest lakmusni ispit, koji je bio predodčen tabor-sastankom u Exeteru. Na tom ste sastanku ili prisustvovali skupovima u šatoru gdje je starješina Snow dvaput iznio svoju poruku o istinskom Ponoćnom pokliku, ili ste prisustvovali emocionalnim i neuravnoteženim skupovima ondje kod šatora u Watertownu. Kada su sastanci završili, poruka istinskoga Ponoćnog poklika prošla je poput plimnoga vala. Exeter je bio lakmusni ispit, a lakmusni ispit predstavlja pečačenje.

Taborovanje u Exeteru bilo je predodčeno Kristovim slavodobitnim ulaskom u Jeruzalem, a Lazar je vodio magarca na kojem je Isus jahao. Lazarova smrt bila je razočaranje od 18. srpnja 2020., ali on je također bio Kristovo krunsko čudo i „pečat“ njegova božanstva.

„Da je Krist bio u bolesničkoj sobi, Lazar ne bi umro; jer Sotona nad njim ne bi imao nikakve moći. Smrt ne bi mogla odapeti svoju strijelu na Lazara u nazočnosti Darovatelja života. Stoga je Krist ostao podalje. Dopustio je neprijatelju da izvrši svoju moć, kako bi ga potisnuo natrag kao pobijedena neprijatelja. Dopustio je da Lazar dospije pod vlast smrti; a ožalošćene su sestre vidjele kako je njihov brat položen u grob. Krist je znao da će, dok budu gledale mrtvo lice svojega brata, njihova vjera u njihova Otkupitelja biti teško kušana. Ali znao je da će, zbog borbe kroz koju upravo sada prolaze, njihova vjera zasjati s daleko većom snagom. Podnosio je svaki ubod boli koji su one trpjele. Nije ih ništa manje ljubio zato što je oklijevao; nego je znao da se za njih, za Lazara, za samoga sebe i za svoje učenike ima izvojevati pobjeda.“

„Radi vas’, ‘da uzvjerujete.’ Svima koji pružaju ruku da osjete vodeću ruku Božju, trenutak najveće obeshrabrenosti vrijeme je kada je božanska pomoć najbliža. Oni će se sa zahvalnošću osvrtni na najtamniji dio svojega puta. ‘Gospod zna izbaviti pobožne’, 2 Peter 2:9. Iz svake

kušnje i svake nevolje On će ih izvesti s čvršćom vjerom i bogatijim iskustvom.

„Odgađajući svoj dolazak k Lazaru, Krist je imao cilj milosrđa prema onima koji Ga nisu primili. Zadržao se kako bi, uskrsnuvši Lazara od mrtvih, svome tvrdokornom, nevjernom narodu dao još jedan dokaz da je On doista ‘uskrsnuće i život’. Nije bio voljan odreći se svake nade za narod, siromašne, zalutale ovce doma Izraelova. Njegovo se srce slamalo zbog njihove nepokajivosti. U svojem milosrđu naumio im je dati još jedan dokaz da je On Obnovitelj, Onaj koji jedini može iznijeti na vidjelo život i besmrtnost. To je trebao biti dokaz koji svećenici ne bi mogli pogrešno protumačiti. To je bio razlog Njegova odgađanja odlaska u Betaniju. To vrhunsko čudo, Lazarovo uskrsnuće, trebalo je staviti Božji pečat na Njegovo djelo i na Njegovu tvrdnju o božanstvu.” Isusov život, 528, 529.

Svećani ulazak započeo je odrješivanjem magarice da Krist na njoj uzjaše.

I kad se približiše Jeruzalemu i dođoše u Betfagu, na Maslinsku goru, tada Isus posla dvojicu učenika govoreći im: Idite u selo što je pred vama, i odmah ćete naći privezanu magaricu i s njom magare; odriješite ih i dovedite k meni. Ako vam tko što rekne, kazat ćete: Gospodin ih treba; i odmah će ih poslati. A sve se to zbilo da se ispuni što je bilo rečeno po proroku koji govori: Recite kćeri sionskoj: Evo, tvoj Kralj dolazi k tebi, krotak i jašući na magarici i na magaretu, mladunčetu magaričinu. I učenici odoše i učiniše kako im je Isus zapovjedio. Matej 21:1–6.

Poruka Ponoćnoga pokliča pridružila se poruci drugoga anđela koja je stigla pri prvom razočaranju. U Kristovo vrijeme to je razočaranje bila Lazarova smrt, a za milerite to je bilo neostvareno predviđanje za 1843. godinu, koje je nastupilo 19. travnja 1844. Oba ta razočaranja predstavljaju 18. srpnja 2020.

U pentekostnom razdoblju prikazanom u Levitskom zakoniku dvadeset i tri, lakmus-test predstavljen je trostrukim putokazom Blagdane trube, Kristova uzašašća i Dana pomirenja. Ta tri koraka predstavljaju lakmus-test u odnosu na prva dva testa temelja i hrama. Ta tri koraka dolaze pet dana prije pentekostnoga nedjeljnog zakona i predstavljaju uzdizanje sto četrdeset i četiri tisuće kao stijega. Ako prođu lakmus-test, bivaju uzdignuti; ako ga ne prođu, bivaju ispuhani kroz prozore iz Millerova sna.

Treći korak pečačenja jest Dan pomirenja i on predstavlja brisanje grijeha. Drugi korak jest uzdizanje Malahijina prinosa levita, a prvi korak jest poruka trube. Od 1844. čovječanstvo živi u povijesti oglašavanja sedme trube. Vanjska poruka sedme trube jest poruka trećega jaoja islama, a unutarnja poruka sedme trube jest Kristovo djelo sjedinjenja svojega božanstva s ljudskom naravi sto četrdeset i četiri tisuće.

Nastavit ćemo u sljedećem članku.

„U spisima proroka prikazani su prizori koji nam se, premda časni od starine, ukazuju u svježini i sili novih otkrivenja. Po vjeri razumijemo da su ovi zapisi o Božjem postupanju s njegovim narodom u prošlim vjekovima sačuvani kako bismo razabrali pouke kojima nas Bog želi poučiti kroz iskustva sadašnjega vremena.”

„Budući da živimo u razdoblju ništa manje sudbonosnom od onoga neposredno prije Kristova drugog dolaska, trebamo osobito paziti da ne učinimo pogreške slične onima koje su počinili Židovi koji su živjeli u vrijeme Kristova prvog dolaska.“

„Poput židovskih vođa, koji su postupno uspostavili formalan sustav bogoštovlja, u kojemu je važnost nebitnih stvari bila silno uvećana, neki su ljudi sada u opasnosti da izgube iz vida važne istine primjenjive na ovaj naraštaj te da traže ono što je novo, neobično, opojno.“

Potrebno je njegovati uzvišena načela. One koji tragaju za maštovitim zamislima i zastupaju ih valja poučiti što je istina prije nego što pokušaju poučavati druge. Ljudske teorije i pretpostavke ne smiju se prihvaćati kao istina.

“Ima mnogih koji su načelu vjerni poput čelika, i njima će biti pružena pomoć i blagoslov; jer plaću između trijema i žrtvenika, govoreći: ‘Poštedi svoj narod, o Jahve, i ne daj svoje baštine na sramotu.’ Moramo dopustiti da temeljna načela poruke trećega anđela stoje jasno i razgovijetno istaknuta. Veliki stupovi naše vjere podnijet će svu težinu koja se na njih može staviti.

„U ovom dobu zablude, sanjarenja i zanosa, trebamo naučiti prva načela nauka o Kristu. Nastojmo biti kadri reći s apostolom: ‘Nismo slijedili lukavo izmišljene basne kada smo vam obznaneli silu i dolazak Gospodina našega Isusa Krista.’ Gospodin nas poziva da slijedimo uzvišena i plemenita načela.“

“Istina, sadašnja istina, jest sve ono što je Božja riječ predstavlja da jest. Gospodin bi htio da se njegov narod čuva svake suvišnosti, svega onoga što teži misticizmu. Neka oni koji su kušani prepuštati se maštovitim, izmišljenim naučavanjima spuste okno duboko u kamenolome nebeske istine i osiguraju blago koje onomu tko ga primi znači život vječni. U Riječi se nalaze najdragocjenije istine. Njih će pronaći oni koji proučavaju s usrdnošću; jer će nebeski anđeli upravljati potragom.

„Govoreći o onima koji sada žive na zemlji, Pavao je izjavio: ‘Doći će vrijeme kada neće podnositi zdrav nauk, nego će po svojim vlastitim požudama nagomilati sebi učitelje kako bi škakljali njihov sluh; i odvratit će uši od istine te se okrenuti bajkama.’“

Kako je značajan, kako potresan za dušu, nalog koji je Pavao dao u vrijeme kad je prorokovao o onima koji neće podnositi zdrav nauk: „Zaklinjem te dakle pred Bogom i Gospodinom Isusom Kristom, koji će suditi živima i mrtvima o svojem pojavku i svojem kraljevstvu: propovijedaj riječ; budi pripravan u vrijeme i nevrjeme; ukori, prijekori, opomeni sa svom strpljivošću i naukom.“

„Oni koji imaju zajedništvo s Bogom hodaju u svjetlu Sunca pravednosti. Oni ne obeščašćuju svojega Otkupitelja kvareći svoj put pred Bogom. Nebeska svjetlost obasjava ih. Kako se približavaju svršetku povijesti ove zemlje, njihovo spoznanje o Kristu i o proročanstvima koja se na njega odnose uvelike raste. Oni su od beskrajne vrijednosti u Božjim očima, jer su u jedinstvu s njegovim Sinom. Njima je Božja riječ nenadmašne ljepote i dražesti. Oni uviđaju njezinu važnost. Istina im se razotkriva. Nauk o utjelovljenju obavijen je blagim sjajem. Oni vide da je Sveto pismo ključ koji otključava sva otajstva i rješava sve poteškoće. Oni koji nisu

bili voljni primiti svjetlo i hoditi u svjetlu neće moći razumjeti tajnu pobožnosti, ali oni koji nisu oklijevali uzeti križ i slijediti Isusa vidjet će svjetlo u Božjem svjetlu.” The Southern Watchman, 4. travnja 1905.